

ADVENDIAJA I PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Jr33 ,14-16)

Lugemine prohvet Jeremija raamatust:

Vaata, ütleb Issand, päevad tulevad, mil ma viin täide oma lunastusesõna, mille ma olen rääkinud Iisraeli soo ja Juuda koja kohta. Neil päevil ja sel ajal lasen ma targata Taavetile õiguse võsu. Ning tema teeb maa peal õigust ja õiglust. Neil päevil saab Juuda päästetud ja Jeruusalemm elab rahu, ning teda hüütakse nimega "Issand on meie õiglus".
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps25 ,4-5. 8-9.10)

R: Issand, Sinu poole ma tõstan oma hinge.

Issand, anna oma teed mulle teada ja õpeta mulle oma rajad.
Sea mind oma tõeteele ja õpeta mind,
sest Sina oled Jumal, mu Lunastaja,
Sind ma ootan kogu aja.

R:

Issand on hea ja õiglane,
seepärast õpetab ta patustele õiget teed.
Ta juhib leplikud õigluse juurde
ja õpetab alandlikele oma teed.

R:

Tõde ja halastus on Issanda teedel,
kõigile, kes peavad kinni ta lepingust ja käskudest.
Issand usaldab neid, kes teda kardavad -
nende jaoks ta on teinud oma lepingu.

R:

(Teine lugemine 1Te3 ,12- 1Te4 ,2)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast tessalooniklastele:

Vennad, kasvatagu Issand teie armastust, tehku see rohkeks nii teie eneste vahel kui ka kõikide vastu, nõnda nagu meiegi oleme teile oma armastust üles näidanud, et kinnitada teie meelt pühaduses ja laitmatuses, Jumala ja meie Isa palge ees, siis kui meie Issand tuleb ühes kõigi oma pühakutega. Aga viimaks, vennad, me palume ja paneme teile südamele Issandas Jeesuses, et nii, nagu te olete meilt teada saanud, kuidas teil tuleb elada ja olla Jumalale meele järgi - nagu te juba elategi -, nõnda saage selles veel täiuslikumaks. Sest te teate, millised käsud me oleme teile andnud Issandas Jeesuses.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ps 85,8)

Halleluoja. Issand, näita meile oma heldust
ja tee meid õndsaks. Halleluoja.

(Evangeelium Lk21 ,25-28.34-36)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: "Sel ajal ilmuvad märgid nii päikeses, kuus kui tähtedes, ning rahvad on hirmul ja ängistuses merekohina ja vetevoogude pärast. Neil päevil on inimesed hirmust halvatud kõige selle kartuses, mis maailma peale on tulemas, sest taevavägesid kõigutatakse. Siis näevad nad Inimese Poega tulevat pilve sees - tema väes ja hiilguses. Aga kui see kõik hakkab sündima,

siis ajage sirgu oma selg ja tõstke oma pea, sest teie lunastus läheneb. Aga hoidke end, et teie meel ei oleks koormatud liigsöömise, purjutamise ega peatoiduse muredega, ja et see päev ei tabaks teid ootamatult nagu linnupael, sest see tuleb kõikide peale, kes elavad maa peal. Olge siis valvsad igal ajal ja paluge, et te suudaksite põgeneda kõige selle eest, mis on tulemas, ning seista Inimese Poja ees. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord seisis üks politseinik kõnniteel, kui äkki peatus tema kõrval auto. Roolis oli noor naine, tagapingil nuttev tüdruk. Naine avas autoakna ja kõnetas last: "Vaata, tütreke, see on nüüd üks politseinik, nagu ma sulle rääkisin. Vaata, missugused kurjad silmad tal on, millised teravad hambad ja küüned! Ja kui sa kohe jonnimist ei lõpeta, siis viib see politseinik su endaga kaasa ja paneb vangi!" Tüdruk lõpetas kohkunult luksudes nutmise, naine aga pöördus päikeseliselt naeratades politseiniku poole: "Suur tänu, härra konstaabel, meil oli teist väga palju abi!" Ta vajutas gaasipedaali, ja auto kadus silmist...

Hoiatusi ja ähvardusi on mitmesuguseid, mõned on rohkem või vähem õnnestunud ja mõned ei kõlba kuhugi. Ometi on neil kõigil üks ülesanne - meid halbadest kommetest võõrutada või varitsevast ohust teada anda. Nii tasub alati järele mõelda, kuidas teisi hoiatada ja missuguseid teiste poolt tehtud hoiatusi tõsiselt võtta. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, me teame oma kogemustest, kui suures osas sõltub meie ellujäämine sellest, kui mõistlikult me käitume. Ettevaatlikkus on omal kohal kõiges: nii selles, mida me sööme või joome, kui ka selles, mida loeme, missugusest meediast me ammutame oma teabe; lõpuks võib meie ellujäämine sõltuda isegi sellest, kellelt me otsustame võtta vastu vaimutoitu, kelle õpetusi siin elus järgida.

Kuid vahel toimub meiega midagi kummalist, justkui mingi läbimurdeelamus, kus me tahaksime hetkeks kõik mõistlikud reeglid üle parda heita ja anduda hetkenaudingule. Nii juhtubki, et me joome end liiga purju, sööme üle, magame liiga vähe või mängime ohtlikke mängu nii iseenda kui teiste inimestega. Niisugused elamused justkui vürtsitavad meie elu, aga vahetult nende järel tunneme end halvasti ja meid valdab kahetsus. Paraku juhul, kui sündmusest pole jäänud püsivaid negatiivseid tagajärgi, kipub meie aju mäletama seda kui põnevat seiklust. Hilisemad meenutused sündinust kalduvad negatiivset unustama ja positiivset idealiseerima.

Seda, kuhu võivad ettevaatamatus, põnevuseotsingud ja neile järgnev ahastus meid viia, illustreerib hästi järgmine lugu. 1978. aastal šokeeris kogu maailma uudis massimõrvast, mille korraldas Jim Jones, Rahvatempli (Peoples Temple) sekti vaimne juht, ja milles kaotas elu 914 sektiliiget. Osaval manipuleerijal Jones'il oli õnnestunud oma poolehoidjad nii kaugele viia, et suur osa neist nõustus koos temaga enesetappu sooritama. Tapetutest 216 olid lapsed, kellest paljudele olid andnud mürki juua nende endi vanemad - enne seda, kui nad ise sedasama mürki võtsid.

Kuidas jõudis asi nii kaugele? Rahvatempli sekt oli varemgi oma veidrustega tähelepanu äratanud, ja selle guru Jones selgitas oma elufilosoofiat ajakirjanikele järgmiselt: pärast seda, kui ta lapsena üht koera suremas nägi, mõtles ta alati enesetappule. Ta ütles: "Teie, kes te armastate - teil saab raske olema." "Kui te ei mõista valmisolekut surra, siis ei suuda te Rahvatempli väärikusest, tõsidusest ja vaprust kunagi aru saada". Kui hullumeelsena need tema sõnad ka ei kõlaks, olid siiski ligi 700 inimest nõus talle ise järgnema ja

tapma tema käsu peale ka oma lapsed...

Erinevad kultuurid või subkultuurid suhtuvad surma erinevalt, kuid laias laastus võib leida kolme laadi käsitlust. Esiteks, surma saab maha salata, nii nagu teevad paljud ateistid, kes arusaadavatel põhjustel lausa keelduvad sellele mõtlemast. Tänapäeva ilmalikustunud lääne ühiskond kipub surma reaalsust silma eest ära peitma - haiglatesse, hosiitsidesse ja diskreetsetesse matusebüroodesse, mis asuvad vaiksetel kõrvaltänavatel.

Sellele vastupidine suhtumine, mis tegelikult on sama meeleheitliku hirmu tunnus, tõstab surma kultuse aujärjele, nii nagu Jim Jones ja tema järgijad seda tegid. Muide, ka fakti, et satanism on teatud inimestele nii ligitõmbav, seletatakse ju sellega, et satanistid jumaldavad seda, mida kõik muidu kardavad. Jim Jones uskusi, et surma kummardamine on kõige kõrgem julguse ja tõsiduse avaldus. Selles kontekstis on tema vastumeelsus armastuse suhtes mõistetav. Armastus on elu avaldus, kuid inimene, kes kummardab surma, ei tohi ühestki elu avaldusest kinni hoida. Ometi oli isehakanud "julguseapostel" Jim Jones vaid argpüks - ta pidi suure hulga inimesi ajupesema ja neid igati kuritarvitama ainult selleks, et tema enda kaua plaanitud lahkumine enesetapu läbi ei oleks nii troostitu ja üksildane.

Kuid on olemas ka kolmas tee, mis kristluse õpetusega kõige paremini kokku läheb ja milles me ei pea surma ei kummardama ega kartma. Meil tuleb surma olemasoluga nõustuda, aktsepteerida seda kui üleminekut ühest elust teise. Jeesus annab siin väga selged juhtnöörid, mis lohutavad ja kinnitavad: "Aga kui see kõik hakkab sündima, siis ajage sirgu oma selg ja tõstke oma pea, sest teie lunastus läheneb. Siis näevad nad Inimese Poega tulevat pilve sees - tema väes ja hiilguses..."

Armsad õed ja vennad, me teame, et kõik me sureme kord, ja ka maailmalõpp jõuab kunagi kindlasti kätte - kui mitte varem, siis hiljemalt 800 miljoni aasta pärast, kui Päike kuumeneb. Kõige selle vastu ei saa me midagi teha, ja just seetõttu ei peaks me selle pärast ka muretsema. Lõpp ise on tähtsusetu, tähtis on see, mis sünnib enne lõppu - ajal, mil meie võimuses on veel midagi muuta, midagi paremaks teha, möödunu vigu parandada. Selles ongi advendiootuse mõte: tehkem häid tegusid nüüd, mil me neid veel saame teha.

Ma soovin Teile kõigile õnnistatud advendiaega. Aamen.